

عنوان مقاله:

بازنمایی فرایندهای واجی کشش جبرانی، درج و هماهنگی واکه ای در گویش شیرازی برمبنای نظریه بهینگی

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

آمنه زارع - استادیار گروه زبانشناسی، دانشکده علوم انسانی، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی فرایندهای واجی نظیر کشش جبرانی، درج و همگونی (هماهنگی واکه ای) در گویش شیرازی در چارچوب نظریه بهینگی (Prince and Smolensky, ۱۹۹۳/۲۰۰۴) است. این پژوهش به روش توصیفی - تحلیلی انجام گردید. داده های این پژوهش با استفاده از ضبط گفتار ۱۰ گویشور بومی (۵ مرد و ۵ زن در رده های سنی ۴۰ - ۸۵ سال)، منابع موجود در گویش شیرازی و شم زبانی نگارنده گردآوری شده اند. در توصیف و تحلیل داده ها، محدودیت های حاکم در صورت بهینه هر یک از فرایندها تبیین شده اند. بررسی داده ها نشان می دهد که در این گویش فرایند کشش جبرانی از زیاترین فرایندها است و شامل تمام انواع آن می شود. فرایند درج انسدادی چاکنایی، در هنگام بیان مفهوم معرفگی در بافت های ویژه ای صورت می گیرد، به علاوه فرایند همگونی (هماهنگی واکه ای) بر تمام هجاهای دارای الگوی هجایی CV.CVX اعمال می شود که ویژگی خاص گویش شیرازی محسوب می شود.

کلمات کلیدی:

شیرازی، کشش جبرانی، درج، همگونی، نظریه بهینگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1438193>

